

—ΠΟΛ. Ἀλλ' ἀπαγγελῶ ταῦτα, ὦ Διόγενες· ὅπως δ' εἰδῶ¹⁶ μάλιστα, ὅπως τίς ἐστι τὴν ὄψιν.—ΔΙΟΓ. Γέρων, φαλακρὸς, τριβώνιον ἔχων πολύθυρον, ἀπαντὶ ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον, καὶ ταῖς ἐπιπτυχαῖς¹⁸ τῶν ῥακίων ποικίλον γελᾶ δ' αἶε, καὶ τὰ πολλὰ¹⁹ τοὺς ἀλαζόνας τούτους φιλοσόφους ἐπισκώπτει.—ΠΟΛ. Ῥάδιον εὐρεῖν ἀπὸ γε τούτων²⁰.—ΔΙΟΓ. Βούλει καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ἐντείλωμαί²¹ τι τοὺς φιλοσόφους;—ΠΟΛ. Λέγε· οὐ βαρὺ γὰρ οὐδὲ τοῦτο —ΔΙΟΓ. Τὸ μὲν ὅλον, παύσασθαι αὐτοῖς παρεγγύα ληρῶσι²², καὶ περὶ τῶν ὄλων ἐρίζουσι, καὶ κέρατα φύουσιν ἀλλήλοις²³, καὶ κροκοδείλους ποιοῦσι²⁴, καὶ τοιαῦτα ἄπορα ἐρωτᾶν διδάσκουσι τὸν νοῦν²⁵.—ΠΟΛ. Ἀλλ' ἐμέ ἀμαθὴ καὶ ἀπαίδευτον εἶναι φήσουσι, κατηγοροῦντα τῆς σοφίας αὐτῶν.—ΔΙΟΓ. Σὺ δὲ οἰμώζειν²⁶ αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λέγε.—ΠΟΛ. Καὶ ταῦτα, ὦ Διόγενες, ἀπαγγελῶ. —ΔΙΟΓ. Τοῖς πλουσίοις δὲ, ὦ φίλτατον Πολυδεύκιον, ἀπάγγελλε ταῦτα παρ' ἡμῶν· τί, ὦ μάταιοι, τὸν χρυσὸν φυλάττετε; τί δὲ τιμωρεῖσθε²⁷ ἑαυτοὺς λογιζόμενοι τοὺς τόκους, καὶ τάλαντα ἐπὶ τάλαντοις²⁸ συντιθέντες, οὓς χρὴ ἓνα ὁβολὸν²⁹ ἔχοντας ἥκειν μετ' ὀλίγον; —ΠΟΛ. Εἰρήσεται καὶ ταῦτα πρὸς ἐκείνους. —ΔΙΟΓ. Ἀλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς γε καὶ ἰσχυροῖς λέγε, Μεγίλλω τε τῷ Κορινθίῳ καὶ Δαμοζένῳ τῷ παλαιστῇ, ὅτι παρ' ἡμῖν οὔτε ἡ ξανθὴ κόμη, οὔτε τὰ χαροπὰ ἢ μελανὰ ὄμματα, ἢ ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔτι ἐστίν, ἢ νεῦρα εὐτονα, ἢ ὦμοι καρτεροί· ἀλλὰ πάντα μία ἡμῖν κόνις, φασί³⁰, κρανία γυμνά τοῦ κάλλους.—ΠΟΛ. Οὐ χαλεπὸν οὐδὲ ταῦτα εἰπεῖν πρὸς τοὺς καλοὺς καὶ ἰσχυροὺς. —ΔΙΟΓ. Καὶ τοῖς πέννησιν, ὦ Λάκων, (πολλοὶ δ' εἰσὶ, καὶ ἀχθόμενοι τῷ πράγματι³¹, καὶ οἰκτείροντες τὴν ἀπορίαν³²) λέγε μήτε δακρύειν, μήτ' οἰμώζειν, διηγησάμενος τὴν ἐνταῦθα ἰσοτιμίαν· καὶ ὅτι ὄφονται τοὺς ἐκεῖ πλουσίους οὐδεν³³ ἀμείνους αὐτῶν. Καὶ Λακεδαιμονίοις δὲ τοῖς σοῖς ταῦτα, εἰ δοκεῖ, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησον. λέγων ἐκλελύσθαι αὐτούς³⁴. —ΠΟΛ. Μηδὲν, ὦ Διόγενες, περὶ Λακεδαιμονίων λέγε· οὐ γὰρ ἀνέξομαι γε³⁵· ἀ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ἐφρησθα, ἀπαγγελῶ. —ΔΙΟΓ. Ἐάγωμεν ταύτους, ἐπεὶ σοι δοκεῖ· σὺ δὲ οἷς προεῖπον ἀπένεγκαι³⁶ παρ' ἐμοῦ τοὺς λόγους.

δους αὐγὰ, κρομμύδια, ἀρπιτόκους χοίρους, ὡς θυσιᾶν εἰς τὴν χθονίαν θεᾶν Ἑκάτην, καὶ πρὸς καθάρσιν τῶν οἰκῶν. Αὐτὰ ἐκαλοῦντο δεῖπνον Ἑκάτης καὶ καθάρσια, καὶ αὐτὰ εὐρίσκοντες ἐτρώγον οἱ ἐπαῖται, οἱ δὲ τρώγοντες ἐθεωροῦντο ἀκάθαρτοι.

16) Οἶδα. Γ. 478. Διὰ τὰ τὸν γνωρίσω δὲ, εἰπέ μοι. 17) Μετὰ πάλαι θύρας, δηλ. τρύπας.

18) Α. Σ. 2). 19) Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. 20) Ἐλλ. τῶν γνωρισμάτων. 21) Κ. §. 409, δ'.

22) Κ. §. 432, θ'. 23) Αἰνίττεται κακοῦ κληρὸν τι σοφισμα, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχειρον οἱ ψευδοφιλόσοφοι, τὸ ἐξῆς. Ὅ, τὶ δὲν ἔχασες τὸ ἔχειν κέρατα δὲ τῶν αἰσῶν, ἀρὰ κέρατα ἔχεις.

24) Ἄλλο ὅμοιον εἰσεῖναι σοφισμα, ἀντικείμενον ἑνὶ τὸν κροκοδείλου. 25) Ἀπορα τὸν νοῦν, κατὰ τὸ νόημα, δυσνόητα. 26) Ὡς κατὰρα. Τὸν ἀκόν τους τὸν καιρὸν.

27) Βασανίζεσθε. 28) Τὰ τάλαντον εἶχεν 6,000 δραχμάς. ἡ δὲ δραχμὴ 6 ὀβολούς.

29) Ἐνα ὁβολὸν ἔβαλον εἰς τὸ στόμα ἑκάστου νεκροῦ. 30) Ὡς λέγεται. 31) Διὰ τὴν πεινίαν τῶν.

32) Ἀυτοῦμένοι διὰ τὴν ἀνέχειαν. 33) Κατ' οὐδέν. 34) Ὅτι παρέλυσαν. Τὰ ἦθη τῶν Λακεδαιμονίων δὲν ἦσαν πλέον τῶν αὐτῶν ὡς ἐπὶ τῆς λαμπρᾶς ἐποχῆς τῆς Σπάρτης.

35) Ὁ Πολυδεύκης ἦτον Λακεδαιμόνιος, διότι ἡ μήτηρ του Ἀἰδοῦ, ἦτον γυνὴ τοῦ Τυνδάρεω, βασιλεῖος τῆς Σπάρτης. 36) Ἀποφέρει.